# Luggemised.

## Wagga naene.

Ühhes Saksama kõrtsis istusid kord kuus jodikut pole öni omma winaklaside jures, ja räkisid ka sest, et kui nemmad nüüd wimaks koio lähhewad, siis on naestega suur riid ja pahhandus, et pea ka russikaga peab mees naesele näitama, et naene, kui nödram loom, peab järrele andma ja wait jäma.



Üks nendest ütles: „Ei minno naene polle kül mitte nenda, waid ma tahhaksin kas se peäle kihla weddada, et kui meie nüüd praego lähhekssime keik kuus omma soja peaga tedda üllesaiama, siis ei lausuks temma mitte üht pahha sanna wasto: ja kui meie peakssime ka nüüd kesk öse weel temma käest söki küssima.“

Teised ütlesid wasto: „Ei se wöi olla!“ — Weddasid kihla, et iggaüks lubbas teisel öhtul omma hinna eest meest winaga jota, kui temma kiitlemine töeks saab.

Töusid lauast ülles, ja purjotasid lauldes ja öisates selle ühhe mehhe maia pole. Üks löi kõwwaste wastu ust, teine, kolmas; uks kukkus hagist lahti.

Eesti-ma rahwa Kalender 1857 , lk. 21